

lichaamsgebed bij sorry - gesloten vuisten

Ik maak vuisten van mijn handen en houd ze voor me (met mijn vingers naar boven) en bid.

Hier

*Heer, hier zijn mijn gesloten vuisten,
vuisten die ik niet wil open doen,
vuisten die ik niet kan open doen.
Hier zijn ze, Heer!*

Ik open mijn gesloten vuisten een heel klein beetje en bid.

Dank

*Heer, dank U, dat U tot me spreekt in mijn hart
en in mijn gedachten.
Dank U, dat U aan mijn deur klopt,
eerst zachtjes,
dan (soms dagen later) wat harder
en nog harder,
en uiteindelijk bonst U als ik het niet hoor.
Dank U, dat U zegt, dat ik mijn vuisten open moet doen.
Dank U, Heer!*

Ik open mijn gesloten vuisten helemaal en bid.

Oh

*Oh, Heer, wat ben ik blij met Uw geduld.
Wat ben ik blij met Uw Liefde en Genade.
Ik ben echt onder de indruk, Heer!*

Ik hef mijn geopende handen op en bid.

Sorry

*Heer, hier zijn mijn open handen.
Sorry, Heer, dat U vaak vaker moet kloppen en dat ik U niet altijd meteen hoor.
Sorry, dat ik mijn gesloten handen niet (eerder) opende.
Sorry voor (Ik vul in wat God me duidelijk heeft gemaakt.)
Vergeef mij.
Verander mij.
Alstublieft, Heer!*